

Özgür Mutlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.05.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Özgür Mutlu

Özgür Mutlu, 19 Temmuz 1990 tarihinde İstanbul'un Kadıköy ilçesin'de dünya'ya geldi. İlkokul ve ortaokulu burada tamamlayarak, lise öğrenimine Üsküdar Ticaret Meslek Lisesinde devam etti. Fatih Sultan Mehmet üniversitesi medya ve editörlük eğitimi aldı.

Özgür Mutlu'nun şiir ve müzik sevgisi çocuk yaşlar'da başlamıştır . her duyguyu yaşarken yaşadığı duyguları şiirlere yansıtmıştır.felsefeye'de çok ilgi duymuştur. Ve hep şuna inanmıştır. ve şunu söylemiştir .
(" BİR İNSAN NE ZAMAN' Kİ BEN HERŞEYİ İYİ BİLİRİM DER İŞTE O GÜN ÖLÜR" Unutulmamalıdır'ki insan yaşadığı her dakika birşey öğrenir ölürken bile son nefesinde duyduğu duyguyu ve acıları öğrenir

Aşkımızın Ötesinde

Aşkımız sevgi duvarını aştı gülüm,
Her engeli, her zorluğu aştık seninle.
Gözlerindeki ışıkla aydınlandı yolumuz,
Gül bahçesidir senle ölüm, bildim ben.

Birlikte yürüdüğümüz bu uzun yolda,
Rüzgarlar fırtınayla karşıladığında bizi,
El ele verdik, sımsıkı tuttuk birbirimizi,
Gül bahçesidir senle ölüm, hissettim ben.

Kalbimin derinliklerinde yankılanan sesin,
Her nota, her melodiyle ruhuma dokunur.
Birlikte yazdığımız bu aşk şarkısı,
Gül bahçesidir senle ölüm, anladım ben.

Zamanın durduğu o büyülü anlarda,
Kalbim seninle dolup taşarken,
Dünyanın bütün renkleri solgun kalır,
Gül bahçesidir senle ölüm, yaşadım ben.

Aşkımızın ötesinde, sonsuzlukta,
Huzur içinde, mutlulukla dolup taşarız.
El ele, kalp kalbe, aşkın zirvesinde,
Gül bahçesidir senle ölüm, seviyorum ben.

Özgür Mutlu

Aşkın Fısıltısı

Karanlık çökerken şehrin üzerine,
Gökyüzü bulutlarla örtülü,
Sokaklar sessiz,
ama içimizde bir isyan,
Kalbim sadece seninle dolu.
Bir dokunuşun yetiyor beni
hayata döndürmeye,
Bir bakışın, Yetiyor
tüm bu kaosu unutturmaya.
İsyanlar, çatışmalar, sesler yükselse de,
Senin yanında, dünya susuyor sanki.

Özgür Mutlu

Atanın Yolunda 23 Nisan

Yirmi üç Nisan geldi yine,
Çocukların bayramı, neşe dolu, rengarenk,
Ata'mızın izinde, umutla yürüyen,
Her bir yürek atıyor aynı heyecanla, tek tek.

Gözlerde parlayan ışık,
Yarınlara umutla bakan,
Düşler kuran minikler,
Atamızın yolunda sağlam adımlar atan.

Dillerde barış, gönüllerde kardeşlik,
Birlikte el ele, sevgi dolu bir dünya,
Atamızın emanetine sahip çıkarak,
Çocuklar, geleceği inşa ediyorlar burada.

Gelecek nesiller, bir bayrak gibi,
Taşır atamızın hayallerini,
Onlar için kurulan bu güzel dünya,
Yirmi üç Nisan'da bayram coşkusu yaşar.

Ata'ya minnet borcumuz büyük,
Onun izinde, dimdik ve güçlü,
Yirmi üç Nisan'da, coşkuyla dolu,
Bayramın neşesiyle, her bir kalp bütün.

Özgür Mutlu

Birlikte Direniş

El ele, omuz omuza,
Göz göze, yürek yüreğe,
Bu fırtınada birlikteyiz,
Aşkımız en güçlü kalkan.
Korkulara meydan okuruz,
Gelecek kaygısını unuturuz.
Her adımda yeni bir başlangıç,
Her nefeste aşk dolu bir direniş.

Özgür Mutlu

Bitmez bir sevdadır memleket

Güneş doğuyor
Bir sevda ile yükseliyor
Kardeşlik kokuyor
Köyler kasabalar şehirler
Umutunu yitirmemiş
Millet güçlü dimdik
Sevdalıyız bu vatanın her karışına
Bu sevda milletin sevdasıdır
Bu Sevda bitmez tükenmez
Koskoca bir yüreğin sevdasıdır
Bu sevda milli sevdadır
Bu sevda vatandır
Bu sevda milletin
Serefi onuru emeği
Bu bir Türkiye sevdasıdır
Asırlardır bitmez bir tutkudur memleket
Bu sevda bitmez bu sevda milletin sevdasıdır.

Özgür Mutlu

Bizde Geldik Gidiyoruz.

Bizde geldik gidiyoruz.
hiç bir durakta duramadan
kokunu bile doyasıya almadan
sebebini bile anlamadan

bizde geldik gidiyoruz.
durduramadığımız bir film gibi
tekrar başa dönmeyeceğimiz bir roman gibi
arkamıza bakamadan gidiyoruz

bizde geldik gidiyoruz.
olgunlaşmış bir meyvenin zamana kapılıp çürümesi gibi
hiç durmaksızın gidiyoruz
sonumuzu bile bile bilinmeyene
bizde geldik gidiyoruz.
tüm duyguları tattığımız bu dünyadan
her gün ölen hücrelerimiz
yok olurken hayat
sevdiklerimizle sırasıyla vedalaşırken

bizde geldik gidiyoruz.
anıları ve duyguları yanımızda götürdüğümüz
bu fani Express de hızla ilerliyoruz .
bütün bir yaşamışlığı geride bırakarak
ayrılıyoruz bu sahneden
bilinmeyene sonsuzluğa ve hayalini kurduğumuz
ışıklar ülkesine doğru.

Özgür Mutlu

Çaresiz düşünürsün

Oturmuş çaresizce düşünürsün,
Yok olmuş bir geleceğe,
Bakarken aynada sen
Gecenin karanlığında
Çırpınır, savrulur ve yıkılırsın.

Yalnızlığın içindeki sessiz çığlıklar,
Kapanmaz yaralar gibi derin,
Her nefeste biraz daha kaybolurken,
Düşlerin, umutların silinir bir bir.

Yıldızsız bir gece gibi kapkaranlık,
Gözlerinde kaybolan ışık,
Kalbinde yankılanan sessiz çığlık,
Sarılır sana karanlık bir kış.

Ama unutma, her karanlık gecenin,
Ardında doğar yeni bir gün,
Gözyaşlarıyla sulanan umutlar,
Çiçek açar, yeşerir gün gün.

Yıkıldığın yerden kalk ve ayağa,
Her düşüş bir öğreniş, bir ders,
Gelecek, yeniden yazılacak,
Umudu yüreğinde sakla, pes etme asla.

Özgür Mutlu

Çok duyguluyum bu günlerde

Çok duyguluyum bu günlerde
Yüreğim çok hassas
Hayat o kadar mı incidir.
Boğazım düğüm düğüm.

Çok duyguluyum bu günlerde
Kalbim çarparken sancılı
Boğazım sıkılır gibi kesilir nefesim
Gözlerim yasarır ağlamaklı olurum.

Çok duyguluyum bu günlerde
Ve çok yalnızım ve suskunum
Suskunlugumun bir sebebi
Hayatın kırbaç darbesi

Çok duyguluyum bu günlerde
Artık taşıyamıyorum kendimi
Bu beden ağır geliyor ruhuma
Bırakıp gidesim var
Her gün bir kere daha şans veriyorum
Sevdiklerimin hatrı için.

Özgür Mutlu

Deniz karanlığında

Denizin karanlığında
Yıldız lar ışığını yansıtırken serin sulara
Gözlerinde ay ışığı
Saclarında yıldızlar savrulur
Usul Usul beklerim
Bir rüzgar gibi esişini
Beklerim
Denizin karanlığında
Derin sularda
Yakamoz olursun bazen
Rıhtım da oturmuş derin
Soluksuzca düşünürken yüreğin kabırır göz yaşların yağmur olur denize karışır.
Zamanla Yok oluruz
hüzünlü aşk romanlarında.

Özgür Mutlu

Dünya Savaşı Giderken

Kara bulutlar gökyüzünde,
Sessiz bir çığlık yankılanır,
Toprak titrer adımlar altında,
Dünya savaşı giderken.

Bir zamanlar neşeyle doluydu kalpler,
Şimdi korku ve endişe hâkim.
Gözlerde karanlık perdeler,
Dünya savaşı giderken.

Çocuklar oyunlarını unuttur,
Anneler dualar fısıldar,
Gözyaşları sel olur akar,
Dünya savaşı giderken.

Barışın sesi kısılmış,
Topların gürültüsü altında.
Fakat umut hâlâ saklı kalır,
Yüreğlerin derinliklerinde.

Bir gün gelir, tüm silahlar susar,
Kardeşlik ve sevgi hüküm sürer.
O zamana kadar, hayal kurarız,
Dünya savaşı giderken, biz barışa koşarız.

Özgür Mutlu

Eski Ben Olmak İstiyorum

Eski ben olmak istiyorum.
Neşe içinde gülümseyen,
Ve insanları gülümseten ben.
Eski ben olmak istiyorum.
Durmaksızın deryalar'a yelken açan,
Ve yolcular taşıyan ben .

Eski ben olmak istiyorum.
Özgürlüğün tadını çıkaran,
tarıfsız ve çizgisiz;
Sınırsızca yaşayan ben.

Eski ben olmak istiyorum.
Hiç yenilmeyen,
ödün vermeyen,
hayalleri peşinde
pervasızca giden ben.

Özgür Mutlu

Gazze Ağlıyor

Gazze ağlıyor
Küçük yürekler
birer Birer dururken
Şeytanın elçileri izliyor

Gazze ağlıyor
Minik bir bebeğin
feryadını duymuyormusun
Görmüyor musun

Gazze ağlıyor
Göz yaşları kana karışmış
Bir anne elinde
Soluksuz yavrusunu
Göğ e kaldırmış
Çığlıkları kalbi parçalıyor
Duymuyormusun

Gazze ağlıyor
Neredesiniz eyy insanlık
Yürekleriniz taş mı oldu yoksa.
Neredesiniz ?

Özgür Mutlu

Gazze İçin Artık ok Geç

ARTIK ÇOK GEÇ
YOK OLDU BİR NESİL
ARTIK ÇOK GEÇ
YOK OLDU İNSANLIK
VAHŞET İNSAN GÖRÜNÜMLÜ VARLIKLARIN GÖZLERİ ÖNÜNDE YOK OLDU TELEVİZYON
KARŞISINDA MISIR PATLATIP DUYGUSAL BİR FİLM İZLER GİBİ İZLENDİ SADECE BU
KADAR
ARTIK ÇOK GEÇ
ANLIYORMUSUN.
KALKABİLİRSİN TV NİN KARŞISINDAN
ÇÜNKÜ ARTIK SONSUZ BİR KARANLIK ÇÖKTÜ
GAZZE ARTIK YOK

Özgür Mutlu

Gazze nin Gözyaşları

Gazze'nin Gözyaşları
Gazze'de bir sabah, karanlık ve sessiz,
Çocuklar uyurken, düşler hep sessiz.
Gökyüzü ağlar, yıldızlar solmuş,
Barışa hasret, kalpler dolmuş.

Umut ve Korku
Bir annenin feryadı yükselir göklere,
Korku dolu gözlerle bakar geleceğe.
Ama yine de umut var o gözlerde,
Barışı arar, her günün son deminde.

Masumiyetin Çığlığı
Küçük eller, oyunlar peşinde,
Ama gölgeler var, hep enselerinde.
Masumiyetin çığlığı yankılanır,
Barışın sesi, yüreklerde saklanır.

Barışın Çağrısı
Ey dünya, duy bu sessiz çığlığı,
Barışı getir, durdur bu ağıdı.
Çocukların gülüşüyle dolsun her yer,
Gazze'de umut, bir gün yine yeşerir.

Birlikte El Ele
El ele verelim, umutla dolup taşalım,
Sevgiyle, barışla yarınlara koşalım.
Gazze'de bir gün, güneş doğacak,
Ve barışın ışığı, her kalbi aydınlatacak.

Özgür Mutlu

Geceler Beni Yazar

Geceler beni yazar.
Ben geceyi tutarken ruhumda,
derin bir hasret sancısı boşalır ,
yüreğimi sarar kahve rengi gözlerin
gece karası saçlarını anarda ölürüm

Gülüm unutma beni
unutma gecen günleri
bitmeyecek bu sevda
sonsuz özlemler son bulacak
bitecek acı keder hasret bitecek
ebediyetin güzelliğinde savrulacak
ruhumuz sonsuz olacak.

Özgür Mutlu

Gecenin yıldızı

Her adımda bir fırtına gibi
Geceye karışır gölgeler gibi
Kalbimde yankılanır sesi
Bir yudum aşkın büyüğü gibi

Hayallerle dolu bu şehir
Sokaklarda kaybolan şiir
Belki de çok yakın bir yerde
Gözlerinle beni izlersin derinlerde

Gecenin ardında beklerim seni
Kalbimde saklı bütün o sözleri
Biz aşkı buluruz zifiri karanlıkta
Tut elimi kaybolma bu masalda

Bir dokunuşla ateşi yak
Her nefesinle sar beni aniden
Zaman durur içindeyken
Bu şehirde senden başka kimse yokken

Gecemin yıldızı gözlerimde parlar
Bir sırrımız var derinlerde saklar
Aşkın rüzgarı estiğinde
Her bir hücremde seni hissettiğimde

Gecenin ardında beklerim seni
Kalbimde saklı bütün o sözleri
Biz aşkı buluruz zifiri karanlıkta
Tut elimi kaybolma bu masalda

Özgür Mutlu

Geceyenin tutsağı

Gecenin tutsağı olmuşum
varlığım yok olmuş
rüzgarda savrulmuş
gecenin tutsağı olmuşum
yalanlarla dolu bir hayatta
Kaybolmuş unutulmuş
bağlılıkları yok olmuş sevgiler
ölümü daha çok düşünür olmuş
hatıralar yavaş yavaş sinir olmuş
gecenin tutsağı olmuşum
Güneşi kaybeden bir gül gibi
sararıp solmuşum

Özgür Mutlu

Geçiyor vakit durmaksızın

Geçiyor vakit durmaksızın
Ömürümüz bir buz kütlesi gibi
eriyip gidiyor kaderin ateşinde

Geçiyor vakit durmaksızın
Hızla dönen dünyanın esiriyiz
Bilinen ve bilinmeyen arasında kaderimiz

Geçiyor vakit durmaksızın
Sevgiyi yitirmiş yürekler
Değerlerini kaybetmiş bir toplum

Geçiyor vakit durmaksızın
Sahte gülüşler çıkarına bağılıklar
Neden böyle olur bilinmez

Geçiyor vakit durmaksızın
Derin duygular içinde
Bu acı filmin bitmesini sabırsızlıkla bekliyor

Geçiyor vakit durmaksızın
Özgür olamamış özgürlüğü
Prangalara hapsedmiş göz yaşları dahi tutsaktır.bu acı ve bilinmeyen arasında .

Özgür Mutlu

Güçlü Ol!

Gözlerimin İçine Bak Oğul
Dik dur hep, güçlü ol,
Adımların titresin gezegeni,
Gözlerimin içine bak oğul.

Gözlerini kaçırmadan bak gözlerime,
Mertçe, cesurca,
Gözlerimin içine bak oğul.

Bakışların bir mavzerin namlusu gibi keskin olsun,
Ve adı da devrim olsun,
Gözlerimin içine bak oğul.

Yüreğindeki güç bileğini diri tutsun,
Ve dik dur, zalime boyun eğme,
Gözlerimin içine bak oğul.
Gözlerinin ışığında
Aydınlansın Dünya

Özgür Mutlu

Güller Günlerle Solar Gider

Güller Günlerle Solar Gider
Güller açar sabahın ilk ışığında,
Kırmızı, pembe, beyaz, ne çok renk var,
Her biri ayrı güzel, ayrı nazlı,
Ama günler geçince solmaya başlar.

Güneşin altında dans eder rüzgarla,
Her yaprak birer nakış, birer desen,
Ama zaman geçtikçe yavaş yavaş,
Renkler solar, kokular dağılır gider.

Bir zamanlar baharın müjdecisi olan,
Güller şimdi hüznle eğilir yere,
Her anı bir hatıra, her yaprak bir iz,
Günler geçtikçe sessizce kaybolur.

Öğretir bize zamanın geçici olduğunu,
Her güzel şeyin sonunda solacağını,
Güller günlerle solar gider,
Ama hatıralar kalır, hiç unutulmaz.

Özgür Mutlu

Güneş Doğru

Gözlerimi kapatırım, düşlerimde bir yol,
Işık dolu ufuklara, sessizce yol alır sol.
Hayallerimden bir kuş, kanat çırpar göğün mavisinde,
Güneş doğru uçar, umut dolu bir hevesle.

Yolculuk başlar, sabahın erken saatlerinde,
Güneşin ilk ışıkları, selam verir yeni bir günde.
Rüzgar fısıldar kulağıma, tatlı bir ninni gibi,
Güneş doğru yürümek, ne güzel bir serüven ki.

Dağlar ve denizler, yoluma eşlik eder,
Her adımda biraz daha, kalbim heyecanla çarpar.
Bulutlar arasında kaybolur, bazen güneşin yüzü,
Ama bilirim ki, umut hiç kaybolmaz gökyüzünde.

Gün biter, ufukta kaybolur güneşin son ışığı,
Ama içimde bir ateş, sönmez, kalır hep diri.
Güneş doğru yolculuk, bitmez bir masal gibi,
Her gün yeniden başlar, kalbimdeki o sıcak sevgi.
Güneş doğru yürümek, bir hayalden fazlası,
Hayatın her anında, ışık dolu bir yolculuk aslında.

Özgür Mutlu

Güneşı görmeden ölmek

Demir parmaklıklar ardında bir dünya,
Özgürlük çok uzak, bir hayal gibi.
Zaman akar sessizce, yavaşça,
Güneşı göremeden ölmek belki de kaderimiz.

Ruhumda yankılanır özgürlüğü sesi,
Kalbim çırpınır, umut dolu hayallerle.
Ama dört duvar, ellerimi bağlar,
Güneşı göremeden ölmek mi düşlerimize engel?

Bir kuşun kanadında taşır mıyım özlemi,
Uçsam mavi göklerde, hür bir nefesle.
Ama yine de kalırım burada,
Güneşı göremeden ölmek mi yazılmış alın yazıma?

Belki bir gün açılır kapılar,
Ve güneş ısır yüzüme, sıcacık.
O zaman anlarım ki,
Güneşı göremeden ölmek sadece bir korkuymuş.

Özgür Mutlu

Günler den bugün acıdır.

günler den bugün acıdır
dünü aratan bir sancıdır
büyüklükte kusur yok
emperyalizmin iti çok

günler den bugün acıdır
adam olan adam başımızın tacıdır .
halk yanar kavrulur
aşıklar sazın teline vururken
besteler ağlar susmaz.

günler den bugün acıdır
günler göz yaşı olup akarken
bir bebek kundakta sanki acıyı bilircesine ağlarken .
dünya gamsızca sına dönerken
insanlık insanlığını kılıçtan geçirirken
günler den bugün hiç olmadığı kadar acıdır.

Özgür Mutlu

Güzel Olacak.

her şey güzel olacak
tek umudumuz bu

her şey güzel olacak
bu günlerde geçecek

her şey güzel olacak
zafer çiğlikları atılacak

her şey güzel olacak
adi rejimler yıkılacak

her şey güzel olacak
el ele kenetlenecek halk

her şey güzel olacak
Hayinler ateş olup yanacak

her şey güzel olacak
yoksulun son lokmasına
göz dikenin gözleri oyulacak

her şey güzel olacak
yokluk kıtlık sefalet bitecek.

her şey güzel olacak
yolumuz aydınlık olacak

Özgür Mutlu

Halkın Devrimi

Sessiz Çığlıklar
Bir ses yükseliyor, gök kubbeye değen,
Kırık dökük kalpler, umutla dolu.
Yılmadan, korkusuz, gözleri parlayan,
Sokaklarda yankılanıyor halkın soluğu.

Zincirler çatırdarken, eller birleşiyor,
Adaletin terazisi yan, kabul etmiyor.
Baş kaldıran insanlar, tarih yazıyor,
Bir umut ışığı, karanlığı deliyor.

Her adım bir yankı, sokaklarda yankılanan,
Bir meydan okuma, karanlığa karşı.
Güçlü bir melodi, kalplerde yankılanan,
Direnişin şarkısı, halkın sesi.

Gözleri ufka çevrilmiş, inatçı ve cesur,
Adım adım ilerleyen, kararlı ve gururlu.
Bir halk yazıyor kaderini, gelecek umut dolu,
İsyanla yükselen, özgürlüğe doğru.

Kalpler tek yürek, mücadeleyle dolu,
Zalimliğe karşı, dik duruyor insan.
Umutun kalesi, direnişin yolu,
Bir halkın isyanı, tarih oluyor anbean.

Özgür Mutlu

Hava karanlık

Hava karanlık
Ağır bir sis var
Ay ışığı bulanmış butlarda
Fırtına kapıda

Hava karanlık
Yağmur cisseliyor üzgün
Kan damlıyor gök yüzünden
bir çocuk korkusu gibi
Ürkek ve çaresiz.

Hava karanlık
Şırtlanlar sarmış ve
Ölüm tuzağına çekilen
Bir Ceylan korkusu gibi
Sonundan habersiz
Çaresiz bekleyen
Masum insanlar .

Hava karanlık
Kıyamet günü sanki
Fırtına koptu kopacak
Dünya yok olacak gibi
İnsaf ve Vicdan kaybolmuş karanlıkta

Hava karanlık
Mahşer günü sanki
İnsanlık sağır dilsiz ve kör olmuş
İnanç ve şeref terk etmiş bedeni
Yaşayan ölümler ile bir vadide kabolursun .

Özgür Mutlu

Hayat lokomotifi

Hayat lokomotifi
Hızla ilerliyor
Masumlugumuz savruluyor
Rayların üstünde

Hayat lokomotifi.
Hızla ilerliyor
Geçmiş geride dönüş yok
Sevinç Yok sadece matem ve hüzün.

Hayat lokomotifi
Hızla ilerliyor
Yok oluyor sevgililer
Sevdalar kayboluyor

Hayat lokomotifi
Hızla ilerliyor
Lokomotifin dumanında kayboluyor ömrümüz

Hayat lokomotifi
Hızla ilerliyor
Saati dolan. İniyor
Yeni yolcular biniyor
Raylar ömür törpü su Adeta

Hayat lokomotifi
Hızla ilerliyor
Bu trende yalnızsın
Ne Anne ne Baba

Hayat lokomotifi
Hızla ilerliyor
Akrep yelkovan yarışırken
Birer birer kayboluyoruz.

Özgür Mutlu

Hayat yükü

Bir gün ansızın döner sırtını, baban,
Yalnız kalır evlat, bir başına yaman.
Yokluk kapıda, zorluk dört bir yanda,
Hayat mücadelesi, sancılı bir ferman.

Her sabah doğar güneş, umutla dolu,
Ama hayatın yükü, omuzda ağır gelir
Gözler arar kaybolan sıcak bir eli,
Kalp atar sessizce, yalnız ve deli.

Yokluk, sofrada eksik kalan bir lokma,
Zorluk, her adımda hissedilen bir tokat.
Ama içindeki güç, yıkılmaz bir kale,
Evlat direnir, her şeye rağmen manevi hale.

Gözlerde yaşlar, dudaklarda tebessüm,
Yürekten gelen bir dua, bir özlem.
Babanın yokluğu, derin bir yara,
Ama hayat mücadelesi, bir kahramanlık armağanı.

Özgür Mutlu

Hüzün dolu gece

her gece çöküşünde
içimde buruk bir his
bilmemki nedendir .
neden olur bilinmez bir sızıdır.
sadece hüzün dolu yürek acısı
karanlık , karanlık ve yalnızlık içinde.tek başıma düşünürken bulurum
kendimi
sokak lambasının altında yürürüm
gölge sürünürken kaldırım taşlarında
seni düşünürüm
hava soğuk üşürüm üşürüm
Ve sessiz çaresiz düşünürüm

Özgür Mutlu

İnsanlık mı sevgimi

Zaten hayat şarkılarda saklı,
İnsanların çürüttüğü koca bir ömür
mezarlarda saklı.
Geriye ne bıraktık ki
İnsanlık mı, sevgi mi

Düşlerin peşinden koşarken kaybolanlar,
Rüzgâra karışan umutlar,
Zamanın acımasız ellerinde eriyen anılar,
Bize kalan yalnızca sessiz haykırışlar.

Yeniden keşfetmeli belki de,
Kalplerin en derininde saklı gerçeği,
Paylaşmanın, sevmenin gücünü,
Bir solukta yeniden bulmalı sevgiyi.

Her yeni gün, yeni bir başlangıç,
Gözlerimizi açtığımızda ışığa,
İçimizde filizlenen umudu büyötmeli,
Hayatı, şarkılarla dolu bir senfoni gibi yaşamalı.

Düşüncelerimizde yankılanan melodilerle,
İnsanlık ve sevgi her daim kalbimizde,
Gelecek nesle bırakılacak en güzel miras,
Hayatın saklı şarkılarında gizli.

Özgür Mutlu

İstanbul gibiyim

Kalabalık sokaklarda yürürken,
Her köşe başında bir hikâye gizli,
Tarihin derin izleriyle dolu,
Ben de İstanbul gibiyim, karmaşık ve gizemli.

Martıların sesiyle başlar sabah,
Boğazın serin suları ruhumu okşar.
Bir yanda hüznün, bir yanda neşe,
İstanbul gibiyim, içimde bir deniz kadar derin.

Eski bir binanın taş duvarları gibi,
Zamanın tanığıyım ben de.
Her anı, her hatıra birer mühür,
İstanbul gibiyim, geçmişe saygıyla eğilen.

Müzik her köşede yankılanır,
Sokak sanatçılarıyla dolu meydanlar.
Ben de çok sesli bir melodiyim aslında,
İstanbul gibiyim, her notasında farklı bir tat saklayan.

Kız Kulesi'nde bir aşk hikayesi,
Galata'da yazılmış binlerce mektup.
Ben de İstanbul gibiyim,
Kalbimde saklı sonsuz bir aşk.

Yeni günler doğar, umut dolu,
Yeniden başlayacak her hikaye.
Ben de İstanbul gibiyim,
Geleceğe dair umutlarım var, taze ve diri.

Özgür Mutlu

İstanbul Sana Küstüm

Evet İstanbul sana küstüm
ilk ben değilim sana küsen
cazibelinin biliyorum
ama acımasısın.

Evet İstanbul sana küstüm
aslında sana küstüren zor olman
Sende doğdum uçamadan senin bağrında kayboldum.

Evet İstanbul sana küstüm
bir dal gibi yanıyorum.
şimdi gidiyorum artık .
seni geride bırakıp gidiyorum

Evet İstanbul sana küstüm
Boğazın masmavi rengine, martılarına,
erguvan baharına tutulduğum şehir
İstanbul sana elveda

Evet İstanbul sana küstüm .
sessizce ve özgür gidiyorum.
tarih kokan bağrından ayrılıyorum.
Evet İstanbul seni terk ediyorum.

Özgür Mutlu

Kalbim tekliyor

Bu günlerde kalbim tekliyor sanki
Bir gün ölürsem eğer, sessizce,
Ardımda kalır belki bir parça hüzün,
O an bilir misiniz, her bir hece,
Size döner, bir sitem olur sözüm.

Yalnız bıraktığınız zamanların,
Gökyüzünde yankılanır sessiz çığlıkları,
Bir tebessümde saklı kalan anıların
Belki de bu yüzden ıslak kalır dudakları.

Gözlerimdeki hüznü, bilseniz,
Gizli bir derttir, anlatılmaz dille,
Her adımda bıraktığınız iz,
Bir çiçek gibi soldu, sarardı yüreğimde.

Göğsüm daralıyor sessizce
Kalbimde bir yara, iyileşmez belki,
Ama her satırda bir umut, bir teselli,
Bir gün anlayacaksınız, belki de geç,
Sitemim ince, ama derindir anlayana .

Bu dizeler fısıldar size,
Ölümde bile unutulmaz izler bırakır
Belki bir gün bir çiçek açar, toprağımda .
Sitem dolu matemim sarar yüreğini
O zaman pişmanlıktan dönersin belki özüne.

Özgür Mutlu

Kanatsız kuş

Bir kuş oldun yavrucuğum,
Uçamazsın bu karanlık gökyüzünde.
Kanatların kırık, umutların suskun,
Bu siyah dünya seni nasıl sarsın

Küçük yüreğinle büyük acılar taşır,
Gözlerinde parlayan hüznün,
Sessizce anlatır sana yük olanları.
Siyasi oyunlarda kaybolmuş hayallerin,
Bir karınca gibi ezildiğinde.

Bir kuş gibi özgür olmak isterdin,
Ama kanatların yok, uçmak hayal.
Karşında duran duvarlar,
Bir çocuğun dünyasında devasa bir dağ.

Ama biliyorum yavrucuğum,
Bir gün kanatların çıkacak.
Güneşe doğru süzüleceksin,
Ve bu karanlık gökyüzü,
Yerini aydınlık bir sabaha bırakacak.

Uçamadın belki şimdi,
Ama kalbin kanat olacak sana.
Ve bir gün, bu siyah dünya,
Rengarenk bir cennete dönecek seninle.

Özgür Mutlu

Karanlıkta yürüyorum

sevginin yok olduğu
insanlığın olmadığı
sisli bir ormanda tek başıma
yürüyorum
gök yüzü karanlık
baykuşalar yüzünü gövdesine gömmüş ürkekçe beklerken
ayakları çıplak bir
çocuk gölgesi
yansır bedenimden
çıkış yolunu bilmeden
ölüme hazır bekler gibi
kararlı ve çaresiz
derinlerde kimsenin bilmediğı
bir girdap haline gelirken
mecburiyet zincir gibi sararken
bedeni çaresiz ve kimsesiz
hiç var olmamış bir rüyada
hiç yaşamamışsın gibi bir senaryodur adeta
bedenindeki yorgunluk
ve silinmiş bir hayal gibi anılar
istemersen' de gelen son
ansızım alır beni

Özgür Mutlu

Kayıp Umutlar

Gözlerde yaşlarla dolan bir deniz,
Kalbin derinlerinde yankılanır sessiz.
Yarına dair hayaller, hepsi silinmiş,
Zamanın ellerinde yitip gitmiş.

Gecenin soğuk nefesi, içini ürpertir,
Anılar birer gölge gibi seni takip eder.
Umutun kırık parçaları, avuçlarında,
Her biri ayrı bir hikaye anlatır sana.

Ay ışığı hüznle yüzüne vururken,
Bir çıkış yolu ararsın, kaybolmuşken.
Belki de bir sabah, yeniden doğar güneş,
Küllerinden doğar, yeniden başlar her şey.

Sessiz bir dua yükselir dudaklarından,
Bir ışık, bir umut arayışında.
Gece biter, yıldızlar kaybolur yavaşça,
Ve sen, yarınlara yeniden adım atarsın.

Özgür Mutlu

Kemal'in ışığında Uyanış

Gök kubbede parlayan bir meşale,
Karanlık gecelere inat, aydınlık bir hale.
Mustafa Kemal'in ışığı, umudun sesi,
Yüreklere atan, özgürlük nefesi.

Zaman durmaz, akar gider nehir gibi,
Bir gün gelir uyanır, uykudaki kalbi.
Gözler açılır, gerçekler belirir,
Umudun sesi, gökyüzünde yankılanır.

Meşaleyi söndürmeye yeltenen eller,
Bilmez ki, bu ışık sönmez, titrer.
Gücümüz, birliğimizde saklı,
Her yürekte yanan, özgürlük aşkı.

Bu meşale, geleceği aydınlatan bir yol,
Gelecek nesiller için umudun dolu bol.
Karanlıklar çökerse üstümüze bir gün,
Yine doğar güneş, yine başlar bir düğün.

Her zaman parlayacak bu ışık,
Kalplerimizde, umut dolu bir bakış.
Mustafa Kemal'in izinde, yürürüz ileri,
Meşale sönmez, tutar elbet yürekleri.

Özgür Mutlu

Mavi Gözlüm

SEN EY MAVİ GÖZLÜM
SEN PAŞAMIZ
SEN ATAMIZ
SEN ULU ÖNDERİMİZ ,
MUSTAFA KEMAL ATAÜRK'SÜN.
SEN EY MAVİ GÖZLÜM
O HEYBETLİ SESİN
ÇINLIYOR KULAKLARIM'DA;
UÇURUM KENARIN'DA
YIKIK BİR ÜLKE
TÜRLÜ DÜŞMANLAR'LA
KANLI BOĞUŞMALAR
YILLARCA SÜREN SAVAŞ
İÇERİ'DE VE DIŞARI'DA
SAYGI İLE TANINAN
YENİ VATAN ,YENİ SOSYETE.
YENİ DEVLET.
VE BUNLARI BAŞARMAK İÇİN ,
ARASIZ DEVRİM'LER
İŞTE BU VATAN BÖYLE KURULDU.

SEN EY MAVİ GÖZLÜM
EY ATAM.
YÜREGİMİZDE YILDIZ
GÖKTE HİLAL
BU VATAN` , BU TOPRAKLAR, BU MİLLETE HELAL.
NE MUTLU ,TÜRK OLMAK.
NE MUTLU
Hâkimiyet-i Milliye

NE MUTLU 23 NİSAN...

ŞİİRİ YAZAN :ÖZGÜR MUTLU
03.04.2022

Özgür Mutlu

Mayıs çiçeği

Mayıs çiçeği gibidir halk,
Mayısta bozar suskunluğunu,
Toprağın yeşiline renk katar,
Baharın tomurcukları ile;
Büyür Millet oluruz.

Zincirlenemez özgürlüğü,
Sözünde saklıdır diriliği,
Gözleri geleceğe bakar,
Ufuklar aşılır bir bir,
Kalkar halk, seslenir.

Gök kubbede yankılanır sesimiz,
Yıldızlar dinler, ay seyreder,
Her bir köşe, her bir sokak,
Umutun türküsünü söyler,
Kimi sevdaya, kimi kavgaya.

Adımlar atılır, yollar açılır,
Karanlık geceler gün olur,
Mayıs çiçeği gibi yeşeririz,
Umutla, inançla, özlemle,
Gelecek bizimdir.

Birlikte güçlü, birlikte hür,
Düşlerimize kelepçe vurulamaz,
Her kalp bir meşale, her ses bir yankı,
Zulme karşı, adalete doğru,
Mayıs çiçeği gibidir halk.

Küçük bir kıvılcım yeter,
Alevlenir, büyür birden,
Adaletin, özgürlüğün ışığı,
Kararlılıkla, cesaretle,
Her mayıs bir devrimdir.

Yükseliriz, eğilmez başlarımız,
Bir bayrak olur gökyüzü,
Kardeşliğin, barışın simgesi,
Mayıs çiçeği gibidir halk,
Asla solmaz, asla susmaz.

Özgür Mutlu

Memleketim

Memleketim
Ne zaman bir rüzgar esse uzaklardan,
Getirse bana çocukluğumun kokusunu,
Kalkar gözümde canlanır dağlar, taşlar,
Memleketim derim, sınırsız kucaklar.

Yaylalar, dereler, bağlar, bahçeler,
Her biri ayrı bir hatıra, bir düşün.
Gözlerimde canlanır, gönlümde titrer,
Bu seveda, bu özlem hiç bitmezmiş.

Annemin pişirdiği o mis kokulu ekmek,
Babamın anlattığı o eski hikayeler,
Her anı bir başka güzel, bir başka gerçek,
Memleketim, sen benim her şeyimden değerli.

Köyün meydanında oynadığım oyunlar,
Kırlarda koşturup, soluklandığım anlar,
Hepsi birer hazine, hepsi birer anı,
Memleketim, seninle dolu içimdeki umutlar.

Sonsuz maviliğinde denizinin,
Yeşilin bin bir tonu, dağlarının,
Bir başka güzel, bir başka huzur,
Memleketim, seninle var bu gurur.

Her ne kadar uzak olsam da senden,
Kalbimde hep sen varsın, her zaman.
Memleketim, sen benim canım, kanımsın,
Sana olan sevgim hiç bitmeyecek inan.

Özgür Mutlu

Mustafa Kemal Atatürk

Mavi gözlerinde parlayan ışık,
Vatan aşkıyla dolup taşıyor,
Cesaretin dağları aşan bir çığlık,
Her adımında ulusu coşturuyor.

Samsun'a doğru attığın ilk adım,
Milletin umudu, karanlıkta yıldız,
Cesaretinle yıktın her zorlu duvarı,
Kurtuluş destanı, kalplerde bir yaz.

Cumhuriyetin ışığını yaktın,
Eğitimle ilmi, irfanı yaydın,
Kadını, erkeği eşit kıldın,
Gelecek nesillere umutla baktın.

Yolun açık, gözün ufuklarda,
Çalışkanlığa, bilime verdin değer,
Her daim ileri, hep aydınlığa,
Gelecek nesillerin ideali, rehber.

Sonsuzluğa açılan bir kapı,
Adın kalbimizde, dilimizde atıyor,
Tarihin sayfalarında, altın bir yapı,
Her yeni günle, yeniden doğuyor.

Mustafa Kemal Atatürk, senle gururluyuz,
İlhamınla dolup, geleceğe koşuyoruz.

Özgür Mutlu

Ortadoğu'nun Sessiz ığlığı

Kan ve gözyaşı, bu toprakların sesi,
Her damlasında bir hikaye gizli,
Çellat, karanlık bir gölge gibi,
İnsanlık günahını burada gizler.

Tarihin yükü omuzlarda taşınır,
Her gün yeni bir yara, yeni bir hüzün,
Toprak kanar, ağıtlar yükselir,
Gözyaşlarıyla sulanır bu çorak düz.

Baharı beklerken, kara kış gelir,
Umuda dair ne varsa, erir, biter,
Ama yine de bir umut var içimizde,
Zulmün ortasında çiçek açar direniş.

Bu topraklar, bir gün huzur bulacak,
Kan ve gözyaşı tarihe karışacak,
Özgürlük türküleri yankılanacak,
Çellatlar çekip gidecek bir gün elbet.

Özgür Mutlu

Ortadoğu'nun şafağı

şafağın ilk ışıklarıyla,
Göz alabildiğine uzanan topraklar,
Sevda kokan rüzgarlar taşır,
Ortadoğu'nun kadim diyarlarına.

Gözlerinde sevdanın izleri,
Gönüllerde yürek yakan hasret.
Her sokak köşesi, her taş,
Aşkın sessiz çığlıklarıyla dolu,
Zamanın ötesine taşan.

Güneş yavaşça doğarken,
Halk uyanır umutla dolu.
Sonsuz mavilikte bir arzu,
Barış dolu bir geleceğe,
Yürekten gelen dualar yükselir.

Bu topraklar, anlatır binlerce hikaye,
Sevdanın, acının, umudun kronikleri.
Her damla gözyaşı, her kahkaha,
Birbirine karışır,
Ortadoğu'nun ruhunda yankılanır.

şafak vakti, sevdıyla uyanır,
Her bir köşe bucağıyla bu diyarlar.
Sevdalı kalpler, bin bir umutla,
Sarılır hayata,
Ortadoğu'nun sonsuz sevdasıyla.

Özgür Mutlu

Ölüme Sevdalı Yoksulluk

Bir nefes gibi karanlık, içimize dolan,
Yoksulluğun sevdası, yürekleri yoran.
Gökyüzünde yıldızlar, hayalleri saklar,
Ama bizde umutlar, kaybolmuş, yanan.

Yıkık duvarlar ardında, sessiz çığlıklar,
Gözyaşlarıyla sulanan, umutla boyanır.
Bir kuru ekmek peşinde, koşan ayaklar,
Ölüme sevdalı, yoksulluğun canı yanar.

Kim duyar bu sessiz çığlıkları,
Karanlıkta kaybolmuş, yetim bakışları?
Her gece bir yıldız daha düşer yere,
Yoksulluğun sevdası, yürekte yara açar.

Fakat bil ki karanlık, bir gün dağılır,
Her yoksulun kalbinde, bir umut ışığı kalır.
Ölüme sevdalı yoksulluk, yok olur gider,
Ve sonunda her acı, sevgiyle dirilir.

.

Özgür Mutlu

Özgür

Öyle bir hayat'ki
Zannetmeyin mutlu huzurlu.
Güvensiz limanlarda, sahipsiz kalmış,
Ürkütücü dalgaların, acımasızca Gövdesinde
Rüyaları'nın imkansız olduğu boşlukta yaşayan
sahipsiz bir gemi gibiyim.

Özgür Mutlu

Sana Deli Oluyorum Gülüm

sana deli oluyorum gülüm
aşk doluyor yüreğim
yaşamayı unutuyorum
fırtınalar kopuyor yüreğimde
sensiz savruluyorum rüzgarda

Ay ışığı doluyor gözlerime
Yaş damlıyor gözlerimden
Ilık bir rüzgar esiyor .
içimi titretiyor bakışların
dilim tutluyor konuşamıyorum.

sana deli oluyorum gülüm
O kadar özgürce
O kadar delice seviyorum'ki
Tarifi imkansız
Çünkü sana deli oluyorum .

Özgür Mutlu

Sancılı bir gecenin koynundayım

Sancılı bir gecenin koynunda yım
Esen rüzgar ile boyundayım.
Karanlık bir şehrin ortasında yım
Yok olmuş bedenlere hapis olmuş ruhun

Sancılı bir gecenin koynunda yım
Hayatın tehlikeli Oyunun dayım.
Başlamadan biten bir gelecek
Ateş olmuş yalnızlıklar ın ortasında yım

Sancılı bir gecenin koynunda yım
Ay ışığı bile kayıp gözlerimde
Yokluğun Esiri olmuş duyguların
Sancılı bir gecede kaybolmuş.

Özgür Mutlu

Savaşın Karanlık Yüzü

Göklerin mavisi, bulutların beyazı,
Hapsetmiş karanlığa savaşın ayazı.
Toprağın bağrında derin bir iz,
Kalmış bir hatıra, acı dolu bir giz.

Çığlıklar duyulur, çocuk sesleri,
Oyunlar terk edilmiş, umut kesilir.
Küçük eller, büyük taşların altında,
Bir zamanlar gülen yüzler, şimdi ağlamakta.

Bir annenin gözyaşı, deniz kadar tuzlu,
Her damlası bir hikaye, bir evlat dolusu.
Kalp atışları durmuş, umutlar sönmüş,
Yalnızlık içinde, sessiz bir çığlık yükselmiş.

Dağlar ve nehirler, sessiz tanık olur,
Her taş, her yaprak, bir anıyı korur.
Geri dönen olmaz, kayıp zamanlarda,
Savaşın karanlık yüzü, her an yanımızda.

Kalpler huzur ister, yorgun düşen ruhlar,
Barışın rüyasında, umut dolu yarınlar.
Savaşın karanlık yüzü, geçmişte kalsın,
Geleceğimiz, ışıkla dolsun, aydınlansın.

Özgür Mutlu

Sevdadır memleket

Güneş doğuyor
Bir sevda ile yükseliyor
Kardeşlik kokuyor
Köyler kasabalar şehirler
Umutunu yitirmemiş
Millet güçlü dimdik
Sevdalıyız bu vatanın her karışına
Bu sevda milletin sevdasıdır
Bu Sevda bitmez tükenmez
Koskoca bir yüreğin sevdasıdır
Bu sevda milli sevdadır
Bu sevda vatandır
Bu sevda milletin
Serefi onuru emeği
Bu bir Türkiye sevdasıdır
Asırlardır bitmez bir tutkudur memleket
Bu sevda bitmez bu sevda milletin sevdasıdır.

Özgür Mutlu

Sevgi bir gemidir

Sevgi bir gemi gibidir,
Rüzgarla dolan yelken,
Fırtınalarla sınıanır,
Dalgalarla göğüs gerer.

Denizler ne kadar çetin,
Rotamız belli, sevgilim,
Her dalgada bir umut var,
Yol alırız birlikte, dimdik.

Kaptan sensin, ben ise tayfa,
El ele verip aşırız zorluğu,
Sevgiyle dolu bu gemide,
Hedefe ulaşırız bir gün mutlaka.

Her limanda yeni bir başlangıç,
Sevgiyle dolup taşan anılar,
Bu yolculukta en büyük kazanç,
Birlikte yazılan hikayeler, sayfalar.

Özgür Mutlu

Sevmeyi unuttur insan (şarkı sözü)

"Sevmeyi Unuttur İnsan" adlı şarkı sözü:
Sevmeyi Unuttur İnsan

(Nakarat)

Sevmeyi unuttur insan, zamanla solarken umutlar,
Kalbinde bir hüznün kalır, hatıralar ağlarken.
Sonsuz bir boşluk içinde, kaybolur hayaller,
Sevmeyi unuttur insan, kalbinde eski yaralar.

1. Kıta

Bir zamanlar parlak yıldızlar,
Gökyüzünde dans ederdi.
Ellerin ellerimde,
Kalbimiz bir bütün derdi.
Ama zaman acımasız,
Alır götürür her şeyi.
Geriye kalan sadece,
Sessiz bir melodi.

2. Kıta

Bir şarkı çalar uzaklarda,
Hatıralar canlanır gözümde.
Bir gülümseme, bir dokunuş,
Hepsi şimdi çok uzakta.
Ama yine de beklerim,
Bir umutla geçen günleri.
Belki bir gün döner aşk,
Kapatır eski yaraları.

(Nakarat)

Sevmeyi unuttur insan, zamanla solarken umutlar,
Kalbinde bir hüznün kalır, hatıralar ağlarken.
Sonsuz bir boşluk içinde, kaybolur hayaller,
Sevmeyi unuttur insan, kalbinde eski yaralar.

Özgür Mutlu

Sizce kader mi ?

-- SİZCE KADER' Mİ ?--

sizce kader 'mi ?

Yok olan günler

kader dediğin nedir' ki

Yoksa ölmek' mi ?

Yoksa bir yaprak gibi savrulup gitmek' mi

sizce kader 'mi ?

koskoca bir ömrü hiç yaşamamış gibi yaşamak

gülümseten bir anın olmaması ne garip değil' mi

sizce kader' mi ?

Gülen oynayan annesine koklarcasına sımsıkı sarılan,

Babası'nın elini tutarken,

dimdik duran çocukları izliyorum.

Bir köşe başında, soğuk bir ayazda.

Sizce kader' mi ?

varlığı unutulmuş, yokluğa terk edilmiş ,

Biri Soylu diğeri Soysuz diye sınıflandırılmış.

Buna İnsanlık adını vermişler .

İnsafsızca duygular yıpratılmış ve sevgisi yok olmuş .

Unutulmuş insanlığın, adına kader demişler .

bence kader değil.

Bunun adı ;

yok olmuş bir insanlık.

Özgür Mutlu

Son fısıf bıçak kemiğe dayandı

Son fasıl bıçak kemiğe dayandı.
Güneş artık yok
kara bulutlar sarmış gökyüzünü
yol alma günüdür.
Güçlü olacaksın ya da
yok olacaksın.

Son fısıf bıçak kemiğe dayandı.
yağmurlu bir gecede
ıslanarak yürüdüğün o kaldırımları unutursun. Kaldırımlar da seni unuttur.
senden geriye ne gölgen kalır ne bir iz .
Karanlık bir gecede yok olursun.

Son fasıl bıçak kemiğe dayandı.
Çaresizlik ve yokluk içerisinde geçen bir ömür.
kimsede bulamazsın derman.
Etrafında dost bildiklerin,
kanından canından da olsa anlamaz.
Ömür geçmez bilirim zordur yaşamak
Ağır bir yük Olur.
Sans verirsin hayatın seyrine,
belki olur dersin durur düşünürsün .

Son fasıldır sana bu şiiri yazdıran.
anlamaz kimse mısralar beni anlatır,
yok olurken bir ömür.
çünkü son fasıl.

Özgür Mutlu

Su başı

Su başı sular alıp götürüyor beni
Derin mazide kalmış anılara
Dünya bahçesinde kuşlar gibi gelmişiz
Uçar gideriz birgün

Su başı sular alıp götürüyor beni
Kaybolmuş insanlığın geleceği
Dünya bahçesinde kuşlar gibi gelmişiz
Uçar gideriz birgün

Su başı sular alıp götürüyor beni
Değerler kaybolmuş vicdan yok olmuş
Dünya bahçesinde kuşlar gibi gelmişiz
Uçar gideriz birgün

Su başı sular alıp götürüyor beni
Çocuklugumu arar oldum sevgiyi mutluluğu
Dünya bahçesinde kuşlar gibi gelmişiz
Uçar gideriz birgün

Su başı sular alıp götürüyor beni
Sevdiklerimiz anılarımızla göç edip giderken
Dünya bahçesinde kuşlar gibi gelmişiz
Uçar gideriz birgün

Su başı sular alıp götürüyor beni
Dünya yaradanın bahçesidir bizle o bahçenin dallarına konan kuşlar gibiyiz gün gelir
Uçar gideriz birgün.

Özgür Mutlu

Susarsın

Talihsiz bir hayatın ortasında yapayalnız ve çaresizsin.
vurur sırtından en yakın dost bildiklerin
durursun bir kösedey susarsın
konuşmadan sesizce beklersin
sessizlik belki çaresizliktir.
bir köşede sallanan ilmeğe bakar dünürsün.
sonra durur bir cigara yakar beklersin.
Dünya döner susarsın ve izlersin.
Ağlayamazsın boğazın düğümlenir ağlayamazsın susarsın.
yüzün ateşe dönük sırtın karanlığa gözün uzaklarda sessiz ve çaresiz .
susasın ve kader dersin
Ve kimse anlamaz seni.
sevinç okadar uzakki sana .
hatıralar beyninden silinmiş
karanlık çömuş kalbine
taş olmuş ömrün
sonunu bekler olmuşsun

Özgür Mutlu

Şafak vaktidir

Şafak vaktidir
Avluda sen yapayalnız
Volta atarken kimsesiz
Kör bir pusudasındır.

Şafak vaktidir
Acımasız ve kalleşliğin
Hiçe saydığı insanlığın
Ortasındasın çaresiz

Şafak vaktidir
Yürüdüğün taşlara
Binlerce yılan zemin olur
Ama sen cesaret ile yürürsün

Şafak vaktir
Pusudaki ok çekilir
Temreni yüreğini parçalar
Artık yorulursun ama direnirsin

Artık Şafak vaktidir
Vücudundaki yaralar
Çektiğin acılar
ayna olur ömrüne

Şafak vaktidir
İnsanlığın yok olduğu
Zamana roman olursun
Ve unutulursun.

Şafak vaktidir
Uyanırsın rüyandan
Bitti sanırsın ama bitmez
Ömür biter sen bitersin

Özgür Mutlu

Şeh Bedrettin

Gönül denizinde bir ışık parladı,
Şeh Bedreddin'dir adı, fikirlerde can buldu.
Adaletin peşinde, gerçeğin arayışında,
Bir yol gösterici, kalplere huzur doldu.
Karanlık çağlara meydan okudu,
Adaletin terazisinde, eşitlik vurdu.
Zalimlerin diyarında bir ışık gibi,
Adaletin sancağını yürekte kurdu.

Düşünce denizinde bir dalga yükselir,
Bedreddin'in sesi, adaletin yankısıdır.
Hakikat arayışıyla dolu bir ömür,
İnançla beslenen, adaletle yoğrulmuş bir duruş.
Zalimlerin korkusu, mazlumların umudu,
Şeh Bedreddin'in adı, her kalpte yankı bulur.
Adalet ve eşitlik, onun mirasıdır,
Geçmişten geleceğe, bu ses daima durur.

Özgür Mutlu

Türkiye'nin Meselesi

Anadolu'nun bağrında, yüce bir ülke,
Tarih kokar her karışı, her köşe bucak,
Geçmişin izleri, geleceğe ışık,
Türkiye'm, yüreğimde bir sevda, bir aşk.

Dağların ardında umutlar filizlenir,
Denizler fısıldar, dalgalar söyler,
Her bir köyde, şehirde, caddede, sokakta,
Birlik beraberlik, özlemle bekler.

Dilimiz zengin, kültürümüz derin,
Mozaik gibi, renkler iç içe,
Farklılıklarımızda gizlidir güzellik,
Türkiye'm, seninle büyür bu ülkenin geleceği.

Özgür Mutlu

Umut kalmadı

Umut kalmadı artık
her geçen gün daha yorgun bir beden
hayat yordu bizi
yok olduk karanlıkta kaybolduk
sevmeyi unuttuk
ne oldu bize ne oldu sevgimize ne oldu hasretlerle kaybolduk
Rüzgar da savrulduk yok olduk
Bir anka gibi yandık kavrulduk
ne oldu bize ne oldu söyle

Özgür Mutlu

Umut ve Gelecek

Bilirim, bu günler de geçecek,
Gökyüzü yeniden masmavi olacak.
Ama seninle kurduğumuz bu bağ,
Zamanın ötesinde kalacak.
İsyan günleri geride kaldığında,
Aşkımız daha da güçlenecek.

Biz, her zorluğa inat,
Umuda ve geleceğe yelken açacağız.

Bu şiir, aşkın en zor zamanlarda bile dayanabileceğini gösterir. İsyan günlerinde, aşk bir sığınak, bir umut ışığı olur. Kalplerin en derinlerinden yükselen bu his, her şeyden daha güçlüdür.

Özgür Mutlu

Umut ve Mesele

Yüreklerde bir ateş, gözlerde bir ışık,
Gençlik, Türkiye'nin geleceğe bakan yüzü,
Eğitimle, bilimle, sanatta, sporda,
Yükselir bu millet, aşar her zorluğu.

Sorunlar elbet var, ama çözüm bizde,
Birlikte yürüelim, el ele, gönül gönüle,
Adalet, eşitlik, özgürlük hayal değil,
Türkiye'm, seninle hayaller gerçek olur.

İleriye bakan gözler, kararlı adımlar,
Birlikte güçlüyüz, tek yürek, tek ses,
Türkiye'nin meselesi, bizim meselemiz,
Aydınlık yarınlar için çalışalım, durmadan.

Özgür Mutlu

Vurulmuşsun bir güzele

Vurulmuşsun bir güzele.
Güzel senin beyninden kalbine
uzanan o ince çizgide
ipek saçları rüzgarda savrulur.

Vurulmuşsun bir güzele.
Gözlerindedir gözleri,
derinliğinde kaybolursun.
Yüreğin çarpar tutlursun.

Vurulmuşsun bir güzele
Ona bakarsın koklarsın
ve nefesin kesilir.
kalbin de ince bir sızı.

Vurulmuşsun bir güzele.
sevgi kurşun gibi,
şapalanmış yüreğine.
İçin için kanarsın

Vurulmuşsun bir güzele.
Onu düşüncelerinden
çıkaramazsın, çünkü özgür
duyguların söz dinlemez.

Özgür Mutlu

Yalan dostlar kitaplıkta

Yine bugün yalnızım yalan dostlar kitaplıkta
çaresiz bir başıma Çınar ağaçlarının gölgesinde
kalakalmışım
yine bugün yalnızım yalan dostlar kitaplıkta
bir köşe başında beklerim kimse yok
derin Bir sessizlik var
yine bugün yalnızım yalan dostlar kitaplıkta
yine bir eylül ayı öğlen saati
kavuruyor Güneş bedeni
Yine bugün yalnızım yalan dostlar kitaplıkta
özgür ve gerçekte baş başa
savruluyorum adeta

Özgür Mutlu

Yanar Yürek

yanar yürek
Allah aşkıyla
semah döner ruhum semada
sarhoş olmuş aşk ile fani bedenim

yanar yürek
Allah aşkıyla
güneş doğar doğudan
ışığını batıya yansıtır
ışığı o kadar parlaktır ki
gözleri kör eder

yanar yürek
Allahın aşkıyla
semah döner tüm kainat
güneş etrafında tavaf eder tüm yapı

yanar yürek
Allah aşkıyla
iman ile yanan yürek
alemlerden alemlere
gezer ruhumuz

Özgür Mutlu

Yoruludum

Bu sefer gerçekten yoruludum,
Gitmek istiyorum bu diyardan,
Kalbim ağır, ruhum buruk,
Düşlerim şimdi sessiz, yorgun.

Başaramadım galiba, ya da basiretsizim,
Her köşede bir hüsrân, bir yenilgi gizli,
Umutum yitip gitti, kayboldu hayallerim,
Karanlık çöktü üstüme, sessiz bir gece gibi.

Her akşam hesap kitap, dertlerle dolu,
Cebimdeki boşluk, yüreğimde hüzün,
Maddi sıkıntı, belimi büktü,
Gözlerimdeki parıltı yavaşça söndü.

Kaybettim, evet, kabul ediyorum,
Bir adım ileri, iki geri düştüm,
Dünya dönüyor, ben ise durdum,
Sonu mutsuz, ama gerçek bu durum.

Yarınlar belki de gelmeyecek,
Öylece kalacak hayatın boş hali,
Umutsuzluk bir karabasan
Dünya kapkaranlık sanki

Özgür Mutlu

Zulüm unutulurmu.

Sokaklarda dökülen kanlar unutulur mu söyle
Ayakları çıplak çocuklar unutulur mu söyle
Yetimin hakkı unutulur mu söyle
Kendini satan kalemler unutulur mu söyle
Dinleriyle beraber kahpeliği satanlar unutulur mu söyle
Halkının parasını çalanlar unutulur mu söyle
Çehalet kör bir silah olmuş
Özgür düşünmenin zincire vurulduğu
Memeleket unutulur mu söyle
Zulme susan bir millet unutulurmu söyle
Benliğini satanlar vatanınıda satarlar
İşte bunu sakın unutma !

Özgür Mutlu